

Sfântul săptămânii

Sf. Veridiana (1182-1242)

S-a născut la Castelfiorentino, în regiunea Toscanei, într-o familie nobilă.

Potrivit tradiției, în anul 1221, a fost vizitată de Sf. Francisc de Assisi, care a primit-o în Ordinul franciscan terțiar.

După un pelerinaj pe care l-a făcut la Santiago de Compostella a voit să se retragă într-o viață de solitudine și pocăință. A trăit în ultimii 34 de ani ai vieții într-o cămăruță lângă oratoriul Sf. Anton, pe malul râului Elsa. Printr-o fereastră primea puțină mâncare, vorbea cu vizitatorii și asista la Sf. Liturgie. La moartea sa, se spune că toate clopotele bisericilor din Castelfiorentino au început să bată în mod miraculos.

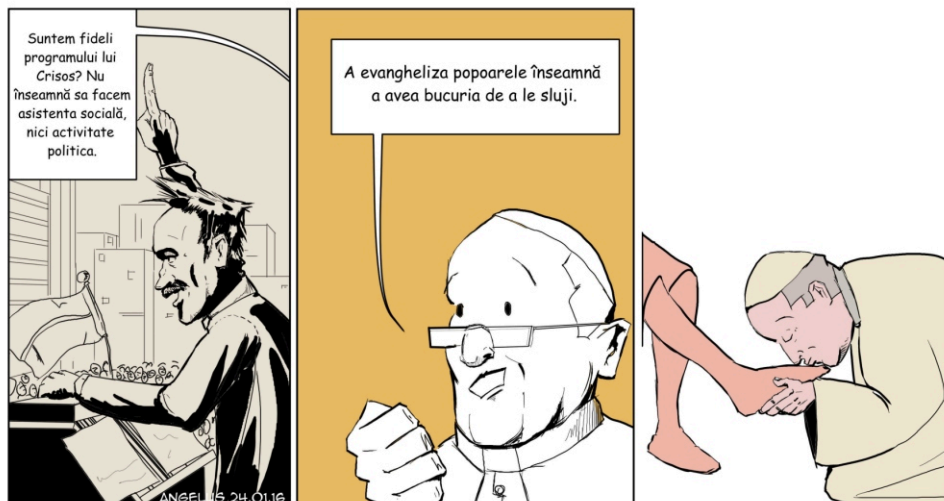
Calendarul săptămânii

- 31 D DUMINICA 4 D.P.A.;
Ss. Ioan Bosco, pr.;
Marcela, văduvă
- 1 L Sf. Veridiana, fc.
- 2 M ÎNTĂMPINAREA DOMNULUI;
Sf. Ioana
- 3 M Ss. Blaziu, ep. m.*; Oscar,
ep.*; Simeon Bătrânul
- 4 J Sf. Gilbert, pr.
- 5 V Sf. Agata, fc. m.**
- 6 S Ss. Paul Miki și îns., m.**;
Doroteea și Teofil, m.
- 7 D DUMINICA 5 D.P.A.;
Sf. Richard, rege;
Fer. Ana-Maria Adorni, clg.

Gândul săptămânii

“Fie ca rugăciunea ta să circule în toate, ascunsă, puternică și vie, ca sângele.” (Fericitul Vladimir Ghika)

Îngerul Domnului, cu Papa (24.01.2016)

© 2016 Tomás de Zarate Angelus Communicationis (ARCB)

31 ianuarie 2016 * DUMINICA 4 D.P.A * Ss. Ioan Bosco, pr.; Marcela, văduvă

LECTURAI

Vreau să fac din tine un profet pentru popoare.

Citire din cartea profetului Ieremia 1,4-5.17-19

În zilele acelea, cuvântul Domnului a fost către mine, zicând: „Mai înainte de a te fi format în sânul mamei, eu te cunoșteam. Mai înainte de a fi ieșit din pântec, te-am consacrat și te-am pus profet pentru popoare. Dar tu, încinge-ți coapsele, ridică-te și spune-le tot ce-ți voi porunci! Nu te înpăimânta dinaintea lor ca să nu te fac eu să te înpăimânți dinaintea lor! Iată, eu te pun astăzi ca o cetate întărită, ca un stâlp de fier și ca niște ziduri de bronz împotriva întregii țări, împotriva regilor lui Iuda și a căpeteniilor lui, împotriva preoților lui și împotriva poporului țării. Ei vor lupta împotriva ta, dar nu vor putea să te învingă, căci eu sunt cu tine – oracolul Domnului – ca să te scap”.

Cuvântul Domnului

PSALMUL RESPONSORIAL

Ps 70(71),1-2.3-4a.5-6ab.15 și 17 (R.: 15a)

R.: Gura mea va vesti în toate zilele dreptatea și mântuirea ta.

În tine, Doamne, mi-am căutat refugiul, să nu fiu nicicând făcut de rușine!
În dreptatea ta, eliberează-mă și apără-mă, pleacă-ți urechea spre mine și mântuiește-mă! **R.**

Fii pentru mine stâncă și cetate de refugiu, spre care mi-ai poruncit să merg mereu ca să mă mântuiești, pentru că numai tu ești stânca mea și cetatea mea de apărare.
Scoate-mă, Dumnezeule, din mâna celui fărădelege! **R.**

Pentru că tu, Doamne, ești speranța mea, Doamne, în tine mi-am pus încrederea din copilărie.
În tine mi-am găsit sprijin din sânul mamei mele, încă din sânul mamei mele, tu ai fost ocrotitorul meu. **R.**

Gura mea va vesti în toate zilele dreptatea și mântuirea ta, chiar dacă numărul lor nu-l cunosc.
Dumnezeule, m-ai învățat din tinerețe, iar eu fac cunoscute și acum minunile tale. **R.**

LECTURAAII-A

Acum rămân acestea trei: credința, speranța și iubirea. Dar cea mai mare dintre toate acestea este iubirea.

Foaia duminicală este un instrument liturgic pus la dispoziție de *Actualitatea Creștină*, revista Arhiepiscopiei Romano-Catolice de București / www.actualitatea-crestina.ro

Citire din Scrisoarea întâi a sfântului apostol Paul către Corinteni 12,31–13,13

Fraților, voi însă fiți zeloși față de darurile cele mai bune. Și eu vă voi arăta o cale și mai minunată.

Dacă aș vorbi limbile oamenilor și ale îngerilor, dar nu aș avea iubire, aș deveni o aramă sunătoare sau un chimval zăngănitor. Și dacă aș avea darul profeției, și dacă aș cunoaște toate misterele și toată știința, și dacă aș avea toată credința așa încât să mut munții, dacă n-aș avea iubire, n-aș fi nimic. Și dacă tot ce am aș da ca hrană săracilor și dacă mi-aș da trupul ca să fie ars, dar n-aș avea iubire, nu mi-ar folosi la nimic. Iubirea este îndelung răbdătoare, iubirea este binevoitoare, nu este invidioasă, iubirea nu se laudă, nu se umflă. Ea nu se poartă necuviincios, nu caută ale sale, nu se mânie, nu ține cont de răul primit. Nu se bucură de nedreptate, ci se bucură de adevăr. Toate le suportă, toate le crede, toate le speră, toate le îndură. Iubirea nu încetează niciodată. Profețiile vor dispărea, limbile vor înceta. Știința se va sfârși. Căci noi cunoaștem în parte și profețim în parte, însă când va veni ceea ce este desăvârșit, ceea ce este în parte va dispărea. Când eram copil, vorbeam ca un copil, gândeam ca un copil, judecam ca un copil. Când am devenit bărbat, m-am lăsat de cele copilărești. Căci acum vedem ca în oglindă, neclar, dar atunci vom vedea față în față. Acum cunosc în parte, dar atunci voi cunoaște pe deplin, așa cum am fost și eu cunoscut pe deplin. Iar acum rămân acestea trei: credința, speranța și iubirea. Dar cea mai mare dintre toate acestea este iubirea.

Cuvântul Domnului

ALELUIA

Lc 4,18abc

(Aleluia) „Duhul Domnului este asupra mea: pentru aceasta m-a uns, să duc săracilor vestea cea bună; m-a trimis să proclam celor captivi eliberarea”, spune Domnul. (Aleluia)

EVANGHELIA

Niciun profet nu este acceptat în patria sa.

Citire din Evanghelia Domnului nostru Isus Cristos după sfântul Luca 4,21-30

În acel timp, Isus a început să le vorbească celor din sinagogă: „Astăzi s-a împlinit Scriptura aceasta pe care ați ascultat-o cu urechile voastre!” Toți dădeau mărturie în favoarea lui și se mirau de cuvintele de har care ieșeau din gura lui și spuneau: „Nu este acesta fiul lui Iosif?” Dar el le-a spus: „Fără îndoială îmi veți zice parabola aceasta: «Doctore, vindecă-te pe tine însuși! Ceea ce am auzit că s-a întâmplat în Cafarnaum, fă și aici, în patria ta!» Adevăr vă spun că niciun profet nu este acceptat în patria sa; și adevărat vă spun că multe văduve erau în Israel în zilele lui Ilie, când cerul a fost închis timp de trei ani și șase luni, încât s-a făcut mare foamete în toată țara, dar Ilie nu a fost trimis la niciuna dintre ele, ci doar la o femeie văduvă din Sarepta Sidonului. Și mulți leproși erau în Israel pe timpul profetului Elizeu, dar nimeni dintre ei n-a fost curățat decât doar Naaman Sirianul”. Auzind acestea, toți cei din sinagogă s-au umplut de mânie. Ridicându-se, l-au scos din cetate și l-au dus pe buza prăpastiei de pe colina pe care era construită cetatea lor ca să-l arunce de acolo. Însă el, trecând prin mijlocul lor, a plecat.

Cuvântul Domnului

Un exemplu de Mesaj divin ne este oferit astăzi de lectura a doua în care este cântată cea mai prețioasă dintre virtuțile ce înlesnesc viața în comunitate: dragostea. Vorbind despre utilitatea ei, autorul acestui imn spune: Dragostea este îndelung răbdătoare, dragostea este binevoitoare; dragostea nu pizmuiește, nu se laudă, nu se umflă de mândrie. Nu se poartă necuviincios, nu caută propriile interese, nu se mânie, nu ține seama de răul primit, nu se bucură de nedreptate, ci se bucură de adevăr... Ar fi suficient să întârziem doar câteva clipe asupra acestor versuri ca să ne dăm seama de multitudinea de situații concrete în care dragostea face viața senină, în timp ce absența ei o transformă într-un infern.

Capitolul al IV-lea al Evangheliei Sfântului Luca, din care este luat fragmentul proclamat astăzi, evocă de asemenea un mesaj salvator pentru care Vestitorul lui are de înfruntat ostilitate și persecuție. Într-adevăr, la începutul activității sale publice Isus a venit în comunitatea în care a crescut, în sinagoga de la Nazaret, pentru a vesti esențialul lucrării sale mântuitoare. Acest mesaj esențial

Isus l-a desprins din cuvintele profetului Isaia: Duhul Domnului este asupra mea; el m-a sfințit prin ungere ca să vestesc săracilor evanghelia,... să vindec pe cei zdrobiți cu inima, să propovăduiesc celor prinși în război eliberarea și celor orbi vederea... La început, cei prezenți

au fost cât se poate de admirativi față de cuvintele pline de har ale concitadinului lor. În schimb, atunci când Isus le-a cerut să adopte față de El credința femeii văduve din Sarepta Sidonului ori pe cea a generalului Naaman, mai precis a unor ne-evrei, atitudinea lor s-a schimbat radical. Aceste exemple, altminteri lăudate de Sfânta Scriptură, au trezit în cei prezenți în sinagogă o mânie care i-a condus repede către atitudini criminale față de Isus Cristos. Așa se explică de ce Isus a avut de înfruntat persecuția și moartea.

Pr. dr. Tarciziu ȘERBAN